

Kolmas sunnuntai ennen paastonaikaa (Septuagesima)

Yllättävä palkanmaksu

Tämä sunnuntai aloittaa pääsiäisajan. Päivän latinalainen nimi johtuu siitä, että pääsiäiseen on kymmenen viikkoa eli seitsemänkymmentä päivää (septuagesima = seitsemäskymmenes). Paastonaikaa edeltävää runsasta kahden viikon aikaa nimitetään esipaastoksi; se kutsuu itsetutkisteluun ja syvempään hengelliseen elämään. Siihen kannustaa myös tämän pyhäpäivän aihe: Herran hyvyys on yllätyksellistä. Se ei anna asettaa itselleen rajoituksia.

Profeetta Samuel saa tehtäväkseen voidella Israelille uusi kuningas betlehemiläisen Iisain pojista. Iisai tuo Samuelin eteen seitsemän komeaa poikaansa. Samuelin on kuitenkin vastoin omia ja Iisain odotuksia ilmoitettava, ettei Herra ole valinnut ketään heistä. Nuorin pojista, vielä parraton, kirkassilmäinen ja miellyttävän näköinen Daavid kutsutaan paimenesta. Silloin Herra sanoo Samuelille: Tämä se on, voitele hänet. Samuel ottaa sarvensa ja voitelee Daavidin veljiensä keskellä Israelin kuninkaaksi. Siitä lähtien Herran Henki asettuu Daavidiin ja pysyy hänessä (1. Sam. 16:4-13).

Jaakob painii erään miehen kanssa Jabbok-virran toisella puolella koko yön paluumatkallaan Luvattuun maahan (1. Moos. 32:24-32). Kamppailu päättyy vasta aamuhämärissä, ja hän saa taivutetuksi oudon painijakumppaninsa siunaamaan itsensä. Tämä nimittää hänet Israeliksi eli Jumalan kanssa painijaksi. Ankara paini enkelin eli Jumalan itsensä kanssa on välttämätön, ennen kuin Jaakob saa itselleen uuden nimen. Näin hän ymmärtää sen, mikä Jumala on, ja mitä Hän valitsemaltaan edellyttää.

Vertauksessa, jonka Herra Jeesus kertoo, isäntä käy viisi kertaa värväämässä työväkeä viinitarhaansa. Palkanmaksu yllättää kaikki: vain tunnin työskennelleet saavat saman palkan kuin koko päivän ahertaneet. Ensimmäisten kanssa isäntä on sopinut yhden denaarin päiväpalkasta. Myöhemmin kutsumilleen hän ilmoittaa maksavansa sen mukaan, mitä kuuluu maksaa. Koko päivän raataneet nostavat metelin. Vertauksen sanoma sisältyy isännän metelöijälle esittämään kysymykseen: ”Ystäväni, enhän minä tee sinulle vääryyttä. Emmekö sopineet denaarista. Ota omasi ja mene. Minä tahdon maksaa tälle viimeksi tulleelle saman kuin sinullekin, ja kai minä saan tehdä omallani mitä haluan?”

Vertaus lausuu peitetysti, että Isäntä on yhtäältä Israelin Jumala ja toisaalta Herra Jeesus Kristus. Kristus perustelee arvostelijoilleen sitä, miksi Hän on hyvä myös syntisille. Samalla Hän osoittaa sen, että Israelin ohella myös vieraat kansat tulevat Hänessä kutsuttaviksi pelastukseen. Vain Jumalan kanssa painineet ymmär-

tävät, ettei Jumalan Poika anna asettaa ehtoja ja rajoja suvereenille, kaikesta riippumattomalle toiminnalleen.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 18:3-7
Su: Jer. 9:22-23, 1. Kor. 9:24-27, Matt. 20:1-15
Ma: Fil. 3:7-14
Ti: Matt. 19:27-30
Ke: 5. Moos. 7:6-8 / 1. Kor. 3:7-15
To: Luuk. 17:7-10
Pe: Room. 9:14-23
La: 1. Sam. 16:1,4-13

Virsirukous:

Maaileman tungoksessa käy niin monet joutilaina. Ei tarkoitusta missään näy, on kaikki turhaa aina. Vaan työhön viinitarhaansa tarhuri kutsuu heitä. Hän, Jeesus, valtakuntaansa näin etsii eksyneitä.

Suo, Jeesus, että muistaisin: on paljon kutsuttuja, vaan valtakuntaas kuitenkin vain harvat valittuja. Parhainkin palvelukseni vain tyhjiin raukeaisi, jos lahjaksi, oi Herrani, en armopalkkaa saisi. 410: 1,7